VIII. évfolyam 2. szám

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bíztunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

Szeretettel köszöntöm lapunk Olvasóit!

Egy lelkipásztor vasárnap reggel egyik szolgálati helyéről a másikra tartott autójával. A két istentisztelet között nem sok idő volt, ezért induláskor sietve tette a hátsó ülésre a palástját és az úrvacsorai nagy kelyhet. Útközben igazoltatta egy rendőr, aki aztán a hátsó ülésre nézett, és azt mondta: „Látom, az éjszaka jelmezbálban járt, és még serleget is nyert.”

A mai ember éppen így van a keresztyén szimbólumokkal: látja, de nem tud mit kezdeni velük. Ezért elhatároztuk, hogy gyülekezeti újságunkban sorra vesszük azokat a református keresztyén szimbólumokat, amelyek az új templomunkban is megtalálhatóak.

Hozzászokhattunk már ahhoz, hogy a reformátusságot a kehely jelképezi. A régi énekeskönyvek borítóján is ez az ábra szerepelt, a templomunkban az úrasztala közepén is egy kehely van, s a temetőkben a sírkövekre is a kelyhet vésték fel, ha az elhunytak reformátusok voltak. De mit is jelent a kehely, és miért vált ennyire fontossá egyházunk életében?

A kehely az úri szent vacsorára mutat. A Szentírásban azt olvassuk, hogy az Úr Jézus Krisztus az utolsó vacsorán vette a bort, és azt mondta: **„E pohár amaz új szövetség, az én vérem által.” /I. Kor. 11.25/** Aki tehát a Jézus Krisztusba vetett hittel veszi az úrvacsorai jegyeket (a kenyeret és a bort), az Ő keresztáldozatát fogadja el magára nézve. Azt mondja ki a hívő tulajdonképpen a magatartásával, hogy Jézus Krisztus halála egészen személyesen miatta, helyette és érette történt, és Ő is Isten megváltott gyermekei közé tartozik.

Az úrvacsora kezdetektől fogva a keresztyénség legbensőségesebb, legszentebb és legfontosabb pillanatai közé tartozott. Aki élhetett vele, annak felszabadító örömüzenet volt: hogy van kegyelem, s van bocsánat a számára, akit pedig eltiltottak, annak intő jellé és büntetéssé vált a távolmaradás.

A katolikus egyházban az úrvacsorai közösséget a reformáció előtti időkben már csak a kenyér, pontosabban az ostya megtörésében élték meg. Ezt a gyakorlatot a reformátorok helytelenítették. Azt vallották, hogy ha a mi Urunk a kenyeret és a bort is adta a tanítványainak, akkor ezt a szent közösséget nekünk is két „szín” (jegy) alatt kell gyakorolni. A protestánsok számára ezért szinte védjeggyé vált, hogy a bort, vagyis a kelyhet is vehetik. Ezért hangzik el az úrvacsorai liturgiánk végén mindig ez a mondat: „***ÍGY*** (azaz két szín alatt: kenyérrel és borral) *szerezte a mi Urunk az úri szent vacsorát.* ***ÍGY*** *éltek vele az apostolok, a reformátorok, hitvalló őseink, és* ***ÍGY*** *élhettünk vele Isten kegyelméből most mi is*”.

Pünkösd ünnepe gyülekezetünkben nemcsak a Szentlélek kitöltetésének nagy öröméről szól, hanem második nap (hétfőn) a konfirmációról is. Hagyományosan ezen a napon ér véget serdülő fiataljaink 2 éves felkészítése. Ekkor tesznek ünnepélyes fogadalmat közösségünkben, s ekkor kapják meg a felhatalmazást, hogy gyülekezetünk úrvacsorázó tagjaivá váljanak.

Sajnos mára az úrvacsora sokak számára lényegtelenné vált. Pedig a kehely ma is arra emlékeztet, hogy a Jézus Krisztussal megélt szövetségünket ebben a szentségben erősíthetjük meg hónapról hónapra. Ezen a sákramentumon keresztül pecsétel meg a mi Urunk is önmagának. Ebben az úrvacsorai közösségben nyer a lelkünk gyógyulást sok lelki betegségből, s feloldozást mindazokból a bűneinkből, amiket elkövettünk.

Imádkozzunk azért, hogy a konfirmáló fiataljaink számára a konfirmáció ne valaminek (ti. a konfirmációi felkészítésnek) a végét, hanem inkább az úrvacsorával rendszeresen élő gyülekezeti tagságuk kezdetét jelentse!

Faragó Csaba lelkipásztor

Feladataink és terveink bőven vannak ebben az évben is

Hálát adván az Úrnak a felépült új templomunkért és az elkészült gyülekezeti házért, a presbitérium építési bizottsága felmérte és rendszerezte az elkövetkező időszak várható feladatait. Tekintettel arra, hogy a gyülekezeti életre kell nagyobb hangsúlyt fektetni, az építési bizottság javaslatára a presbitérium szerényebb, több évre elhúzódó építési-karbantartási célokat határozott meg. A célok megvalósítását közmunkák szervezésével és külső vállalkozók bevonásával szeretnénk elérni.

Ennek érdekében 2016. május 20–án 14 órától és 21–én 8 órától, valamint 2016. május 27–én 14 órától és 28–án 8 órától közmunkát szervezünk, melyre várjuk gyülekezetünk férfi tagjainak jelentkezését. A munka során szeretnénk a lelkészlakás udvarán lévő két romos fészert lebontani, az udvaron található fölösleges anyagokat elszállítani, és egy rendezett területet hagyni magunk után. Ezzel párhuzamosan a templomkertben felhalmozódott építési maradványok elszállítását is tervezzük. Az építkezések során fölöslegessé vált bontott téglákat és cserepeket felajánljuk azoknak, akik ezeket hasznosítani tudják. Érdeklődni lehet hivatali időben az irodában.

Terveink között szerepel a templomunk előtt lévő alacsony falazott kerítés továbbépítése a teljes utcafronton, mely feladatra egy későbbi időpontban közmunkát fogunk szervezni. E munka keretében egy-két kerékpártárolóra előtetőt készítünk.

Kivitelezőkkel szeretnénk elvégeztetni templomunk belsőépítészeti munkáinak befejezését, melyhez első lépésként megrendeltük a karzatmellvéd díszburkolatának elkészítését és felszerelését.

Még a nyári időszakban sort kell kerítenünk a lelkészlakás régi, kiszolgált kazánjának cseréjére.

Szeretnénk külső kivitelező bevonásával a lelkészlakás teraszának közel húsz éves előtetőjét lecserélni, és folytatni a régi épületrész (parókia) vízszigetelését és hőszigetelését. Ennek léptékét és mértékét természetesen az anyagi lehetőségeink határozzák meg.

Távolabbi terveink között szerepel a gyülekezeti ház és a parókia tetőszerkezetének felújítása, de ehhez nagy összefogásra, türelemre és sok-sok adakozásra lesz szükség.

Imádkozzunk a Mindenhatóhoz, hogy adjon ezeknek a feladatoknak az elvégzéséhez kellő erőt és kitartást, de az imádság mellett kérünk mindenkit a munkára és adakozásra is. Ennek érdekében szervezzük a közmunkákat, és ebben az évben is folytatjuk a rendszeres borítékos adakozást, de számítunk az egyedi adakozásokra is.

Isten segítse további terveink megvalósítását!

Nagy András
presbiter

Református konfirmációi hitvallás

SZENT FOGADÁS

/részlet/

Az Úr Jézus Krisztus vallásom szerzője,
Egyházamnak feje, lelke, vezetője;
Ő a fundamentum, út, igazság, élet:
Hozzá ragaszkodom, s követem míg élek.

Igéje szent, örök, mert az Isten lelke
Nyilatkozik benne, s őrködik felette.
E szent igén kívül nincs szükségem másra,
Semmi hagyományra, s emberi toldásra;

S mint az Úr igéje örök, szent és igaz:
Református hitem és vallásom is az;
Az egyházam magyar, magyar a vallásom,
Mert Istenemet csak magyarul imádom;

Református egyház, mert az Úr beszéde
Toldás nélkül, tisztán hirdettetik benne;
Büszkén viselem a református nevet
És hogy az lehetek, áldom Istenemet.

Jöhetnek kísértők, jó avagy rossz napok,
De reformátusnak holtig megmaradok.
Örömben, bánatban, bármi sorsom legyen:
Egyházamhoz soha nem leszek hűtelen.

Másoknak vallását nem sértem, tisztelem,
De a magamét, mint legjobbat szeretem;
Szent fogadásom, hogy hű leszek hozzája,
Így lesz enyém egykor élet koronája!

Írta: id. Benkő István, Rákospalotai református lelkész /1854 – 1920/, aki Benkő István, a Rákospalota-Óvárosi gyülekezet lelkipásztorának, a volt Külső Budapesti Egyházmegye esperesének /1889 – 1959/ édesapja.

Megjelent: a szerző 1912. évi kiadású „Keresztyén imádságok" c. kötetében.

Közreadta: Szigethy János Újpest-Újvárosi lelkész, a szerző dédunokája, akinek a gyülekezetében és a Rákospalota-Óvárosi gyülekezetben több évtizedes hagyomány a konfirmáció alkalmából ennek a fogadalomtételnek az elmondása.

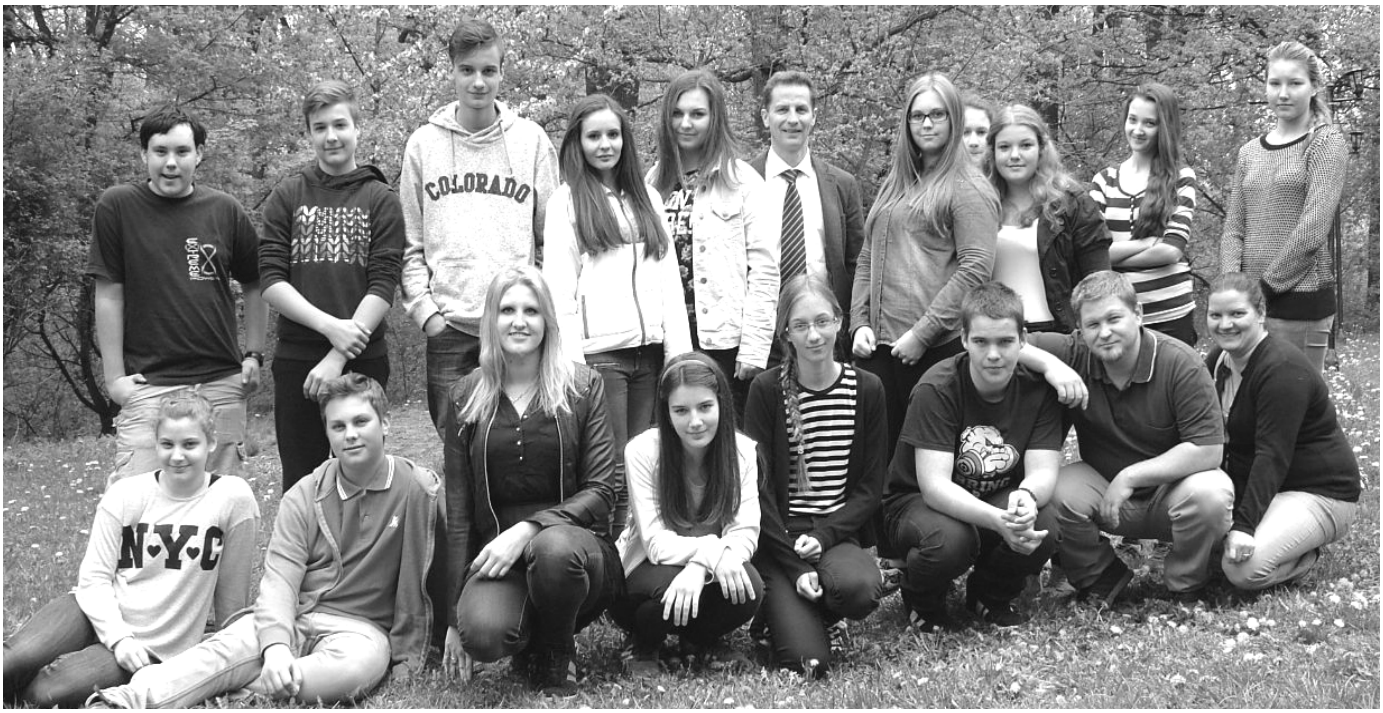

Fent: Schmelek Gergő, Endes Miki, Pázmándi Marci, Szentgyörgyi Anita, Kemény Noémi, Faragó Csaba, Gulácsi Fanni, Pékó Hanga, Tész Brigi, Bényi Anna, Gyarmathy Lizi
Lent: Potos Lili, Kemény Matyika, Gyarmathy Zsanett, Faragó Dorka, Rémik Panna, Zwick Máté, Dobos Márton (Szú), Dobosné Kulcsár Kati

Kérdések és válaszok a konfirmációról

Konfirmandus diákjaimat kérdeztem a konfirmációról:

1. Mit gondoltál a konfirmációról, amikor elkezdtél járni a felkészítőre?

Zs: Nagyon fontosnak tartottam. A szemem előtt már akkor az lebegett, milyen lesz 2 év múlva, az úrasztalánál megállni. Elég „érett" leszek-e rá?

D: Féltem tőle, és nem nagyon értettem, hogy miért van erre szükség. (Azóta persze változott a nézőpontom.)

Á: Először azt gondoltam a konfi órákról, hogy olyanok lesznek, mint a hittanórák, de végül kiderült, hogy sokkal jobbak.

A: Hát azt gondoltam, hogy ez tök unalmas lesz meg felesleges.

K: A hittanórákhoz képest többet kellett tanuljak, és jobban elkötelezett kell, hogy legyek.

2. Hogyan érezted magad a konfirmációi órákon?

Zs: Élveztem a témákat, amik szóba jöttek. Volt alkalom, amikor személyes problémáim elterelték a figyelmemet, és éppen nem tudtam 100%-ig ott lenni… De összességében szívesen jártam/járok ezekre az órákra.

D: Többnyire kicsit közömbös érzéssel indultam, de mindig jól éreztem magam.

Á: Nagyon jól éreztem magam az órákon, nem csak tanultunk, hanem játékok is voltak, ezért nagyon érdekesnek találtam őket.

A: Nagyon jól éreztem magam az órákon, bár volt olyan, nem is egy, amikor nem tetszett, de általában jó volt.

K: Jól éreztem magam, mert jó a közösség, és sok olyan kérdésre is választ kaptam, amiket azelőtt nem tudtam.

3. Változtatott-e valamit a gondolkodásmódodon és a hiteden az elmúlt két év?

D: Igazából olyan sokat nem, csak amiben nem voltam biztos, abban biztos lettem.

Á:: Az elmúlt 2 évben nagyon sok dolgot tudtam meg Istenről, és a templomba járást is komolyabban veszem most már.

A: Igen, nagyon sokat változott!

K: Változtatott, mert többet tudok Istenről, és sok olyan dolgot figyelembe veszek, amit eddig nem tudtam.

Hálás vagyok Istennek az elmúlt két évben együtt töltött időért. Adja Isten, hogy a konfirmáció után is csak tovább mélyüljön konfirmandusaim hite, Krisztus szeretete és a gyülekezetünk felé való elköteleződése.

Faragó Csaba

Gazdálkodj okosan!

(folytatás az előző számunkból)

Családi költségvetés tervezése

Az alábbiakban egy egyszerűsített költségvetési vázlat alapján vesszük végig egy átlagos család pénzügyi terveit: bevételeit és kiadásait. A kiadásokat a bevételek alapján tudjuk megtervezni.

Bevételek: A bevételek megtervezése általában egyszerűbb feladat, ha ez rendszerint havonta fix összeget jelent számunkra, és nemigen várható rendkívüli bevételünk. Szóba jöhet itt:

- férj keresete
- feleség keresete
- államtól kapott bevételek (pl. családi pótlék)
- felnőtt, de még otthon lakó gyermek hozzájárulása
- kamatok
- egyéb (pl. ha van kiadott szobánk, albérletünk: bérleti díj, stb.)
- meglepetés bevétel (pl. örökség, ajándék) – ezzel nem tudunk számolni, csak a rendkívüli helyzetben örülni neki

Kiadások: Amennyiben érvényesítjük a korábban megismert 80%-20% alapelvet, jó gazdasági alapot építhetünk a családi életünkben. Így a kiadásoknál először az Úrnak szánt összeget, **az adományokat (10%) érdemes elkülöníteni** (erről az előző számban írtunk), ezután pedig 10%-ot félretenni tartaléknak.

Tartalék / Megtakarítás (10%)

Vannak keresztyén emberek, akik úgy gondolják, hogy tartalékot nem szabad gyűjteni, mert akkor az Úr gondoskodásában való bizalmunk nem teljes, helyette a bankszámlánkban „bízunk". A Biblia azonban másról tanít. Egyik legszemléletesebb példa erre az ószövetségi József álomfejtésének története. (Lsd. 1 Móz 41) A fáraó álmában, amelyet József megfejtett, hét elkövetkező bő és hét szűk esztendőről üzent az Úr. A hét szűk esztendő gondjának előrelátó megoldása pedig az volt, hogy a bő évek alatt kellett félretenni a termésből. Ha József nem tanácsolja ezt a fáraónak, akkor az első időben olyan bőségben és jólétben éltek volna az emberek, akár a királyok, de azután rettenetes nagy bajba és éhínségbe kerültek volna. Ráadásul a bő években félretett termésből még másoknak is tudtak eladni, és így az országuk meggazdagodott.

Megtanulhatjuk ebből, hogy a bő években félre kell tenni azokra az időkre, amikor szűk esztendőink lesznek, hiszen minden családban előfordulnak ínségesebb idők is. Manapság, ha van munkánk, az már „bő esztendőnek" számít, de ha munkanélküliségbe kerülünk, akkor éppen nincs miből félretenni. Tehát jól kell élni azzal a lehetőséggel, ha kereső emberek vagyunk!

További igék, amelyek a tartalékolásra bátorítanak bennünket:

- „*Eredj a hangyához, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj!*" /Péld. 6,6/ - a hangyáról pedig tudjuk, hogy nyáron begyűjti az ínséges téli időkre a táplálékát, vagyis tartalékol.
- „*A jó ember örökséget hagy még unokáinak is*" /Péld. 13,22/ - ez az élet végén bizony nagy öröm! De csak akkor van mit ráhagyni az unokákra, ha az életünk során félre is tudtunk tenni, és nem egyik napról a másikra éltünk.
- „*Drága kincs és olaj van a bölcs hajlékában, az ostoba ember pedig eltékozolja azt.*" /Péld. 21,20/ - aki bölcs, annak „kamrája" mindig tele van, az ostobáé pedig mindig üres, mert mindent elhasznál. Isten Igéje szerint viszont az a jó, ha a „kamránk" tele van, tehát, ha félreteszünk későbbre is!

„*Elbukik, aki gazdagságában bízik, de az igazak virulnak, mint a lomb.*" /Péld. 11,28/ - Fontos a tartalék, a gyűjtés, az örökség hagyás, de nem szabad a vagyonban, gazdagságban bízni. Erre tanít a „Bolond gazdag" példázata is (Lk 12,13-21). A célunkká tehát nem a pénznövelés kell váljon, vagy az, hogy mindenáron egyre nagyobb gazdagságunk legyen. Soha nem szabad szem elől tévesztenünk a helyes fontossági sorrendet, amelyet Jézus maga tanított: „*De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.*" /Mt 6,33/ A bölcs ember ezt tekintetbe véve képez tartalékot és megtakarítást.

A félretett pénzünket különböző módon is csoportosíthatjuk. Például: 3% nyugdíjas éveinkre, 3% nyaralásra, 4% váratlan kiadásokra. Ez utóbbi minden háztartásban előfordul, hiszen elromolhat a mosógép, a hűtőszekrény vagy bármi más rendkívüli dolog is felmerülhet, amely esetén jó, ha van mihez nyúlni, és nem az étkezésre fordított összegből kell elvennünk.

Ezek az összegek kevésnek tűnhetnek számunkra, de a sok kis félretett összeg több év után sok tud lenni, különösen, ha okosan kihasználjuk a pénzügyi szektor által kínált kamatokat, lehetőségeket.

Családi élet kiadásai (80%)

A költségvetés kiadásainak tervezésekor több tétellel kell számolnunk:

- **házunkat** érintő kiadások (rezsi költségek, biztosítás) ezek minden hónapban felmerülnek, ezért könnyű ezeket betervezni
- **járművet** érintő kiadások (biztosítás, adó, üzemanyag, úthasználati díjak, javítás-karbantartási költségek)
- **élelmiszer** (ez változhat, hiszen nem minden hónapban rendezünk vendégséget, és vannak több hétre elegendő nagy bevásárlásaink is)
- **tisztítószerek** (általában nem minden hónapban kell mindenre költeni)
- **tisztálkodási cikkek** (ezek sem merülnek fel havonta ugyanolyan összegben)
- **egészségügy** (gyógyszerek, orvosok, életbiztosítás)
- **öltözködés** (lehet több hónap, amikor ennek összege nulla)
- **oktatás** (könyvek, füzetek, osztálypénz, ballagás, iskolai rendezvények, magánórák)
- **szórakozás** (annak függvényében, hogy mennyi pénzünk marad erre: étterem, nyaralás, színház, mozi)
- **ajándékok**
- **egyéb**

Ajánlott az alábbi szempontokat is figyelembe vennünk a pénzügyeink tervezésekor:

- Tönkreteheti költségvetésünket: szerencsejáték, cigaretta, rendszeres étterembe járás.

(folytatás a 6. oldalon)

„ Az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük." Jn.17:26

A magyarországi Bárka közösség alapításának története / 5.

A főpapi imádságban Jézus a legmélyebb vágyát osztja meg az Atyával és velünk. Abba a mély összetartozásba von be bennünket, amelyet Ő az Atyával megél. Olyan mély sodrása van ennek a könyörgésnek, hogy egészen körülölelve érezhetjük magunkat! „ Ahogyan Te, Atyám énbennem és én tebenned, ők is bennünk legyenek..!" /János 17:21/ Teljes kommunió, teljes együvé tartozás, teljes egység! Erre hívja Jézus az övéit! Elképzelhetetlen lehetőség, felfoghatatlan ajándék! Egy közösségbe von bennünket az Atyával a Fiú! „Egyek legyenek, ahogyan mi egyek vagyunk: én őbennük és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek." /János 17:22/ Ez a teljes kommunió, összetartozás nem a saját jól-létünkért adatik – ahogy az Atya és Fiú között sem –, hanem a küldetésben való sziklaszilárd alapként, amely a szenvedésben, és az élet minden területén erőt képvisel! Ez az a szeretet, amellyel Isten Jézusban jelen van és általa bennünk és köztünk. „Úgy szeretted őket, ahogyan engem szerettél." – imádkozta Jézus. /János 17:23/ „Az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük." /János 17:26/ Jézus az övéiért imádkozott! Ő más szemmel néz ránk, mint mi egymásra! Az Ő tekintete továbbhatol a láthatókon, a fizikai-, vagy értelmi fogyatékosságon és minden sérülésünkön túlra, a szív mélyéig, ahol a Vele való teljes közösség iránti szomjunk van jelen! Úgy tapasztalom, hogy ott mindenkinek egyenlő esélye van!

A sérült ember és Isten kapcsolatát meghatározza az is, hogy emberi kapcsolataiban mennyire tapasztalja meg a bizalmas szeretetet. Szüksége van a védettségre, bizalomra, hogy átélje a szeretet adását, elfogadását. Ez által Isten szeretetét könnyebben be tudja fogadni. A Bárka alapításának kezdetétől támogatni próbáltuk sérült barátaink lelki, hitbeli növekedését. Már beszéltem a naponkénti közös imádság fontosságáról, ami életszükségletté vált számukra. A hetenkénti bibliaóráinkon egy-egy evangéliumi történetet igyekeztünk közel hozni a mindennapjainkhoz.

A közösség segítőire, vezetőire várt az a feladat, hogy kísérjék őket Istenhez fűződő kapcsolatukban, illetve megfelelő lelki vezetőt találjanak számukra. A kísérés személyre szabott kellett, hogy legyen! Fontos volt ismernünk sérült barátunk személyes múltját, családi, intézeti hátterét, személyes hitbeli tapasztalatait, s ebből indultunk ki. Volt, akiről tudtuk felekezeti hovatartozását, keresztelésének helyét, itt ezt tartottuk tiszteletben. Volt, aki egyházi intézetből érkezett, és évek óta ott kapott hitbeli támogatást, ő annak az egyháznak a liturgiájába nőtt bele. Így ebbe a helyi egyházközségbe kísértük. Aki sehova se tartozott korábban, annak sok időt és szabadságot hagytunk, hogy egyszer – ha úgy alakul – megérlelődjön benne valami vonzódás, döntés. A helyi egyházközségekbe való beépülésüknél a segítőknek fontos közvetítő szerepük volt. Érzékenyek voltak azokra a jelzésekre, megfogalmazott kívánságokra, amelyek a sérült barátainktól érkeztek, s igyekeztek támogatni őket. (Például szeretne részt venni egy ünnepen, ifjúsági órán, szeretne pappal, lelkésszel beszélgetni, szeretne az egyház teljes jogú tagjává válni.) Mindnyájunk számára – akik velük együtt éltünk –, fontos volt látni, ahogyan megszületik bennük a szomjúság az Istennel való teljes közösségre.

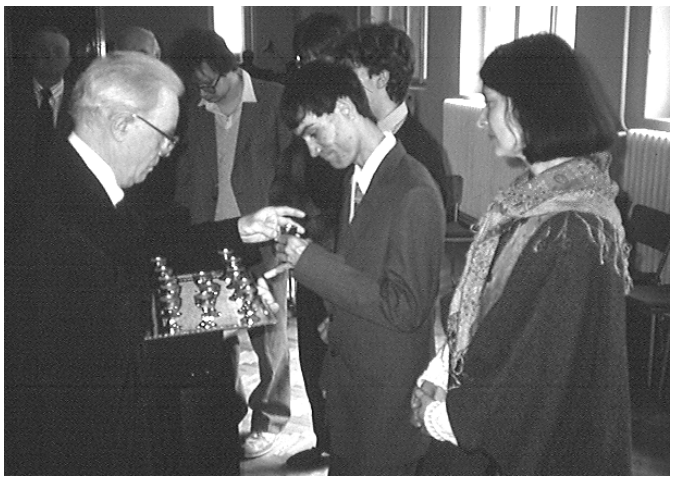

Emlékszem, 1993 húsvétján nagyon bensőséges ünnepet éltünk át. **Puskás Vilmos** konfirmációja volt. Fél éves előkészület után beteljesedett a Vilmosban megszületőő vágyakozás: megkeresztelkedett, konfirmálhatott, s amire már nagyon vágyott: úrvacsorázhatott! Azóta is a legszebb emléke ez a nap! Ennek kapcsán nemrég beszélgettünk, mesélt nekem: *„Emlékszem, azt mondtad nekem, ne legyél egyedül Vilmos, legyen Jézus a szívedben! Együtt tanultuk a tízparancsolatot, s karácsonykor kiragasztottad az ablakomra a János 3:16-ot. Minden nap olvastam, s ez lett a kedvenc igém! Jó érzés volt, hogy együtt tanultunk, imádkoztunk. Közel kerültem Istenhez, nem hagyom el Jézust! Ő vigyáz rám éjjel-nappal! Mielőtt konfirmáltam, megkereszteltek. Már 23 éve történt, Virágvasárnap! Jó ide járni a templomba! Szeretem nagyon! Örülök, ha megszólítanak a gyülekezetben. Ha beteg valaki, akit ismerek, egyből imádkozom érte. Az Istentiszteleten megjegyzem a történeteket, s ez fontos nekem, mert így el tudom mondani mindenkinek, otthon a segítőknek is. Jó, hogy felépült az új templom! Az ragadott meg, hogy ki van írva: SDG! Egyedül Istené a dicsőség! Ott van előttünk, így mindig eszembe jut! Lélekben készülök az úrvacsorákra. Szoktak segíteni nekem.* – Vilmos két kezét a szí-

(folytatás a 6. oldalon)

(folytatás az 5. oldalról)

vére teszi – *Jézus benne él a szívemben! Ajándék nekem, hogy tudok úrvacsorázni! Négyen járunk rendszeresen: Kriszti, Ildikó és Csilla. Ez összeköt bennünket, egy szorosabb köteléket jelent köztünk!*"

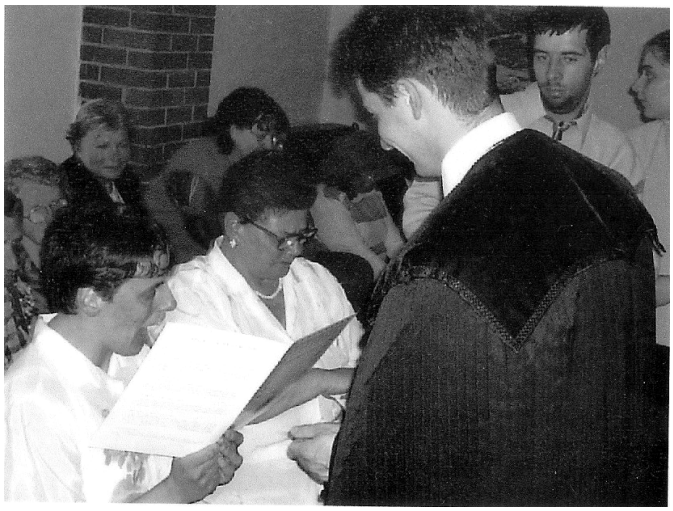

Tojzán Ildikóval is beszélgettem: „*Otthon nem jártunk templomba, nem kereszteltek meg. Én kértem a keresztséget, s még akkor anya is részt vehetett. A Bárka házban volt a keresztelőm, 2006-ban. Nagy ünnep volt! A keresztszüleimtől kaptam egy Bibliát, azóta minden nap elolvasok egy fejezetet. Az új segítőknek szeretek felolvasni. Később konfirmáltam is – Krisztivel együtt –, mert vágytam úrvacsorázni. Az úrvacsora nekem azt jelenti: együtt lenni Jézussal, találkozni Vele. Jó nekem, hogy szeret engem a gyülekezet!*"

Isten gondoskodik az ő népéről! A Bárkában élő barátaink először otthonra, közösségre találtak, majd Isten szeretetére és a testvéri közösségre a gyülekezet által! Hálás szívvel köszönöm a nevükben is!

Ebben az évben, szeptember 2-án ünnepli a magyar Bárka közösség a 25. születésnapját! A közösségi élet Isten ajándéka. Az öröm, de a fájdalom helye is néha. Életünkben felfedezzük a hullámokat, az öröm hullámhegyeit, ami aztán átmegy a fájdalom hullámvölgyébe. A magaslatok, ahol az egység, az összetartozás teljesnek látszik, s valami történik és megindulunk lefelé a feszültségek fájdalmába. A közösségben örömteli és fájdalmas időszakokat élünk. Ez a realitásunk, s ez is ajándék!

Ildikó, Niki és Vilmos

Jézus a főpapi imában szenvedései előtt értünk könyörög az Atyánál: „Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk: én őbennük és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szerettél." /Jn.17:22-23/ Jézus értünk való könyörgése, reményt ad!

Áldott Pünkösdöt Mindnyájunknak!

Draskóczy Ildikó

* *

(folytatás a 4. oldalról)

- Az energiatakarékosságba való befektetés hosszú távon költségtakarékos. (pl. LED izzó, új háztartási gép kevesebbet fogyaszt, házszigetelés, stb.)
- Hitelkártyát csak önfegyelemmel érdemes használni, mert a hitel kamatai szintén magas kiadásokat okozhatnak.
- „*Oszd el hét- vagy nyolcfelé is, mert nem tudod, milyen csapás éri a földet!*" /Préd. 11,2/ A bölcs ember nem egy kosárban viszi az összes tojását, mert ha a kosár leesik, az összes eltörik. A pénzügyekben is jobb, ha több lábon állunk: a pénzünket több helyre tesszük, fektetjük be.
- Akármilyen szűkös a költségvetésünk, amikor ajándékozunk, legyünk nagylelkűek, hiszen „*Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.*" /Péld. 11,25/

Akármennyi gazdagság is adatott nekünk – kevesebb, vagy több – fontos, hogy legyünk megelégedettek, ahogyan Pál apostol is tette: „*mert én megtanultam, hogy körülményeim között elégedett legyek. Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővölködésbe és a nélkülözésbe egyaránt.*" /Fil 4,11-12/ A szélsőséges pénzügyi helyzetek nem jók számunkra (lsd. Préd 30,8), de tanuljunk meg azzal megelégedni, amink van.

Ha Isten szavát és a Biblia bölcs útmutatásait követjük, sokkal kevesebb feszültségben lesz részünk az életünk pénzügyi területén is.

Faragóné Sárdy Emőke

NEVELNI MUSZÁJ!

Tavaly októberben és novemberben, valamint idén februárban és márciusban összesen négy alkalommal vehettünk részt Kulcsárné dr. Papp Enikő ny. főiskolai docens, a KRE Tanítóképző Főiskolai Kar óraadó tanárának gyereknevelésről szóló interaktív előadás-sorozatán. Készséggel állt rendelkezésünkre, hogy választ adjon néhány kérdésünkre.

Hogyan került kapcsolatba a pszichológiával?

Két forrásból is táplálkozik a pszichológia iránti érdeklődésem. Az egyik szakmai jellegű, és abból az időből származik, amikor a közoktatásban dolgoztam. Egy olyan iskolát vezettem, ahová a Pető Intézetből központi idegrendszer sérült gyermekeket integráltunk. Erősen foglalkoztatott, hogyan lehet legjobban segíteni őket, milyen pszichés támogatásra van szükségük. A másik ok magánéleti. Szinte ezzel egy időben érkezett meg 1300 grammos koraszülött kisbabaként az első unokám. Ahhoz, hogy a számára legjobb otthoni fejlesztéseket biztosíthassuk, nem ártott alaposan ismerni a fejlődéslélektani stádiumok jellemzőit.

Hogyan egyeztethető össze a pszichológia tudománya a keresztyén hittel?

Véleményem szerint a tudományok művelése általában sem áll feloldhatatlan ellentmondásban azzal, ha keresztény az ember. Freund Tamás világhírű agykutató valami olyasmit mondott az egyik vele készített interjúban, hogy azok az új és új felfedezések, amelyek a szakterületén megjelennek, a teremtés tökéletességéről győzik meg. Mélyen egyetértek vele.

Az előadássorozat címe: "Nevelni muszáj". Miért pont ezt a címet választotta?

Sokszor lehet hallani szülőktől, pedagógusoktól, hogy „Baj van a gyerekekkel!" Érdemes elgondolkodni azon, hogy miért érzik így? Talán azért, mert a hagyományos értelemben vett családi nevelésről lemondtunk. Ez nem feltétlenül a szülők hibája. Más léptékű életet élünk. A gyerekeink hosszú időt töltenek házon, családon kívül. Az apák dolgoznak, az anyák szintén. A nagymamák még közelében sem járnak a nyugdíjnak. Ráadásul mi felnőttek állandóan rohanunk, megfelelünk, kényszerülünk. A fiatalok közül már csak kevesen tudják, milyen, ha hazaérve mindig várja őket VALAKI. Emiatt a gyermekek sokszor magukra maradnak a szorongásukkal, a gondjaikkal, félelmeikkel, de az örömeikkel is. Szerettem volna ráirányítani a figyelmet arra, hogy szülőként a legnagyobb felelősségünk a gyermekeinkkel szemben van, hogy ebben a nagyon sokféle értéket felmutató világban szükség van iránymutatásra, hogy tudjanak választani a jó és rossz, a helyes és helytelen, az igaz és a hamis között. A nevelés nem nélkülözhető intim műfaj, amelynek legfontosabb helyszíne a család. Sok mindent ösztönösen is jól csinálunk, de nem árt, ha ehhez némi tudatosság is járul.

Fontos-e sok élményt biztosítani a gyerekeknek, különórákra vinni őket, ahogy az ma szokás, vagy a kevesebb több?

Ha abból indulunk ki, hogy az élmény nem más, mint érzelemmel átszőtt tapasztalat, akkor egyértelmű a válasz: igen, fontos az élménynyújtás. Ez azonban nem annyira nehéz, mint hinnénk, és nem is igényel mindig külön szervezést! Amikor együtt készítjük a karácsonyi mézest a gyermekekkel, miközben érzéki tapasztalatokat szereznek pl. a liszt, a cukor, a méz, tojás, a fűszerek stb. tulajdonságairól, a változásról, ahogy tésztává gyúrjuk, a sütés folyamatáról, átélik az együttlét örömét, az alkotás izgalmát, a siker jóleső érzését is. Élmény ez a javából! De ugyanilyen élmény lehet a játszótér vagy egy jó kirándulás, az együtt megnézett film, az állatkerti séta. Élmény lehet egy közös kórházi látogatás, amikor egy gesztussal, érintéssel kifejezésre juttatom, hogy én is aggódom a betegért, hogy a gyermek nincs egyedül a félelmeivel.

Különórákra csak akkor vinném a gyermekemet, ha arra valóban szüksége van. Ennek nagyon korai indoka lehet valamilyen fejlődésbeli lemaradás pótlása, vagy kiemelkedő képessége, később az érdeklődése valami iránt, valamint a továbbtanulási feltételek megteremtése stb. Nagyon fontosak az arányok! Minden életkorban gondolni kell arra, hogy a szülők ne szervezzék túl a gyermekük életét, maradjon némi strukturálatlan ideje, amit maga tölthet ki tevékenységgel. Kisgyermekként ez lehet szabad játék, találkozás a barátokkal, kamaszként meg akár látszólagos semmittevés is.

Milyen típusú háttérrel és lehetőségekkel rendelkező gyerekekből válnak sikeres felnőttek; milyen mérföldköveknek kell eleget tenni, ahhoz, hogy jól alakuljanak a dolgok?

Először azt kellene tisztáznunk, kit tartunk sikeres embernek? Én azt, aki képes reális célok megvalósítására, aki kudarc esetén képes felállni és újrakezdeni, aki felelősséget érez önmagáért és embertársaiért, aki harmóniára törekszik. Az embert két dolog határozza meg igazán: az értelem és az érzelem. Ahhoz, hogy ezek egészségesen fejlődhessenek és egyensúlyban legyenek alapfeltétel egy olyan (többé-kevésbé jól működő) család, amely két fontos alapszükségletet kielégít: szeretetet és biztonságot nyújt. A szeretet egyik legfontosabb ismérve az odafigyelés, a gyermek felé fordulás, az irán-

(folytatás a 8. oldalon)

(folytatás a 7. oldalról)

ta való őszinte érdeklődés. Biztonságot pedig azok a viszonylag tág, világos, tiszta és értelmes szabályok adnak, amelyek mentén élünk, amelyek kijelölik ugyan az egyén működésének határait, de egyúttal meg is védik. Ez a talaj, amibe a gyökereinkkel kapaszkodunk, és a karó, amihez növekedvén támaszkodhatunk. A gyermekeinkkel töltött minőségi idő, a közös játék, a családi együttlétek, a jó beszélgetések, vagy amikor csak úgy együtt vagyunk, nemcsak azt közvetítik, hogy fontosak vagyunk egymásnak, hanem egyúttal az emberi kapcsolatok példájaként is szolgálnak.

Az életkori szakaszoknak persze vannak a gyermek és szülő kapcsolatán alapuló sajátos feladatai, amelyeknek sikere az egészséges fejlődés garanciáit jelenthetik. Ilyen például a csecsemőkorban az egészséges kötődés, a kisgyermekkorban az önszabályozás, óvodáskorban a kezdeményezés, iskoláskorban a teljesítmény, kamaszkorban az identitás és leválás. Zavart okozhat, ha ezek a folyamatok valami miatt nem jól alakulnak.

Ezzel szemben mi az, amit nehezen lehet helyrehozni, mi az, ami maradandó sérülést okoz?

Van néhány olyan nevelési hiba, amelyek abban az esetben, ha folyamatosan fennállnak maradandó, a felnőtt korra is kiható lelki sérülést okozhatnak. Meghatározó azonban az is, hogy az egyén milyen belső pszichés erőkkel rendelkezik.

A **szülő** és a gyerek közötti kötődés sérül, ha a szülő keveset van a gyerekkel, elhagyja, vagy az **önállóság**ra nevelés érdekében korábban húzódik vissza, mint azt a gyermek igényelné. Az a félelem állhat a felnőttkori kapcsolatalakítási nehézségek mögött, hogy az, akit ő szeret, el fogja hagyni. A kötődés hiánya miatti **traumá**t átélt gyermekek nehezebben birkóznak meg a stresszel is.

A túlzásba vitt törődés, a túlféltés, az önálló cselekedetek háttérbe szorítása szintén **káros** lehet a kisgyermekeknek. Nehezíti a leválást, az önállóságot, nagyfokú függést eredményez a szülőktől, felnőttként gyámoltalanná, döntésképtelenné tesz.

A túlzott engedékenység, a kelleténél nagyobb szabadság ugyanolyan hatású, mint a túlzott szigor. Azok a gyerekek, akiknek mindent megengedtek, minden kívánságuk azonnal teljesült, ugyanúgy agresszív és frusztrált felnőttekké válhatnak, mint akiket szigorúan fogtak.

Sok családban a gyermek életkorának vagy lehetőségeinek figyelmen kívül hagyása túlzott elvárások támasztásában jelenik meg. Annyira központi szerepe van a teljesítménynek, hogy még a szeretetnyújtást is **ehhez kötik.** A gyermeknek mindig jól kell viselkednie, még játszani is csak szépen, csöndben lehet. Az ilyen légkörben felnövő gyermekek szorongó felnőttek lehetnek, akik állandó megfelelésben élnek, akik nem képesek a boldogságra, hiszen mindenkinek megfelelni teljes képtelenség.

Szeretném nyomatékosítani, hogy szinte minden esetben a **túlzott** jelző tekinthető kulcsszónak. A jó nevelésben ugyanis egyszerre van jelen a gyermekre való figyelés és –bizonyos helyzetekben -, a figyelmen kívül hagyás, az engedékenység és a szigor, a megengedés és az elvárás. Ha a gyermek igényeire, a rá jellemző tulajdonságokra, a benne rejlő lehetőségekre fókuszálunk, akkor van esélyünk arra, hogy jól sáfárkodjunk azokkal a talentumokkal, amelyeket a Teremtőtől kapott, s hogy elég jó szülőként mindenből megtaláljuk a kellő mértéket.

A vallásos gyerekeknek jelent-e előnyt a hit?

A hitet se előnynek, se hátránynak nem tekinthetjük. A keresztyén értékrend megismerése, elsajátítása és a nevelés folyamatában való bensővé tétele megváltoztathatja hozzáállását a tanuláshoz, munkához, viszonyát szüleihez, tanáraihoz, diáktársaihoz, alakíthatja hozzáállását a tanuláshoz és a munkához. Akinek hite van, aki bízik Istenben, annak van reménye a jövőben.

Köszönjük, kedves Enikő néni a ránk fordított időt és a nekünk ajándékozott szeretetet!

A szerkesztőség

Bódás János

Szentlélek szállj alá

Szent Lélek szállj alá:
erő, kincs, égi fény…
A világ oly gazdag,
és mégis oly szegény!

Hatalmasoknak, kik
vezetik a népet,
s fegyver van kezükben,
adj nagy bölcsességet.

Űzzd el szívekből
vad haragot, sértést,
népek s egyesek közt
teremts egyetértést.

Annyi még az önzés,
a gyűlölet: - vedd el!
Tölts be minden szívet
emberszeretettel.

Krisztus indulatját
vidd a földre szerte,
Te uralkodj bennünk
békességnek Lelke.

Élni vágyunk, mégis
veszni készül minden,
mentsd meg a világot
Szentlélek Úr Isten!

Újratervezés

Ez a viszonylag új kifejezés jelölte az április 23-án tartott női csendes napunk témáját. Legtöbbünk számára a szó a modern navigációs rendszer, a GPS nyelvi eszköztárából ismerős: ha letérünk az előre meghatározott útvonalról, a rendszer segít megtalálni a legmegfelelőbb megoldást a kitűzött úti cél eléréséhez.

A szó s a technikai eszköz új; a fogalom azonban ősrégi. Olyannyira, hogy maga az Úr Isten is alkalmazta, mikor nyilvánvalóvá vált számára, hogy az ember letért a számára kijelölt útról: bűnbe esett, fellázadt Teremtője ellen, s ezzel elveszetté vált. Istennek ekkor mindent újra kellett terveznie: özönvízzel elpusztítani a teremtett világot s esélyt adni az embernek az újrakezdéshez. Majd még néhány hasonló „újratervezés" után elküldte hozzánk végső „navigátorát", Jézus Krisztust, „hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen." (János 3:16)

Ismertük a fogalmat mi is, hiszen nekünk, nőknek is mindennapos rutinunk van az újratervezésben: az odakozmált ebéd helyrehozásától a komolyabb kihívást jelentő, váratlan élethelyzetek kezeléséig.

De mit jelent az **újratervezés lelki értelemben**?

Erre a kérdésre kaptunk választ a nap előadásában, melyet Beth Van Bebber amerikai misszionárius, a Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány női szolgálatának vezetője tartott. Szerinte 3 alapvető kérdést kell magunkban tisztázni ahhoz, hogy lelki értelemben is újra tudjuk tervezni az életünket:

1. Ki vagyok én?
2. Mit gondolok Istenről:
3. Mit gondolok a körülményekről?

Identitásunk meghatározásánál nagyon fontos, hogy ne az befolyásoljon minket, hogy mit tettünk, vagy hogy mások mit mondanak rólunk, hanem az, hogy Isten mit tett értünk, s hogy Ő mit mond rólunk. „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék." (Ef. 2: 10)

Törekednünk kell önmagunk megismerésére, de Isten megismerésére is; ha ugyanis Ő nincs jelen az életünkben, nem tud navigálni minket. Hiába szólunk Hozzá egy nehezebb élethelyzetünkben, ha nem vagyunk Vele folyamatos kapcsolatban, ha nem tudjuk, ki is Ő: hogy Ő maga a szeretet, s akkor sem hagy el soha, ha a legnagyobb bajokba enged bele minket. „Ne félj, mert én veled vagyok, mert én vagyok Istened! Megerősítlek, meg is segítlek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak." (Ézsaiás 41: 10)

Az előadáson kívül két bizonyságtételt is hallhattunk: az egyik az önmegismerés útjának egy nehéz epizódját mutatta meg, a másik pedig hitünk próbatételének egy megrázó eseményét idézte fel. Mindkét bizonyságtétel igazolta Isten Igéjét: „…akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál." (Róm 8: 28)

A nap rendhagyó eseménye volt egy sajátos imaút: 16 állomáson keresztül vitt a jelképes „fény útja" az önmegismerés, a megtisztulás, a terhek Istenre bízása, az önmagunkért és másokért való imádság segítségével. Mindenki maga járta be ezt az imautat, így lehetősége volt az elcsendesedésre, az önmagában való elmélkedésre, a lelki „újratervezésre".

Istennek legyen hála mindazokért a lelki ajándékokért, melyekben ezen a napon részesülhettünk! Köszönjük Beth Van Bebbernek az előadást, Faragóné Sárdy Emőke tiszteletes asszonynak és Deák Anikónak a tolmácsolást, illetve tiszteletes asszonynak az egész csendes nap megszervezését is!

Szadainé Somogyi Erika

Gyülekezeti alkalmaink a pünkösdi ünnepeken:

MÁJUS

8.	10.00 óra	Istentisztelet
	18.00 óra	Ifjúsági istentisztelet
11-13.	18.30 óra	Pünkösdi evangelizációs esték
15.	10.00 óra	Pünkösdi úrvacsorás Istentisztelet
16.	10.00 óra	Konfirmációs Istentisztelet

Különleges alkalmak:

MÁJUS

7.	8.00 óra	Templomtakarítás
20-21., 27-28.		A parókia udvarának rendezése

SZJA 1 %

Gyülekezetünk Építő Kövek Alapítványa a 2015-ös esztendőben minden erejével azon volt, hogy támogassa gyülekezeti házunk felújítását és programjainkat. A 2015-ös évben Alapítványunk az *Áldás, Békesség*! újságunk kiadásának finanszírozását is magára vállalta. Mindez nem jöhetett volna létre, ha gyülekezetünk nem áll oda nagy erőkkel az alapítvány mögé.

Kérjük a testvéreket, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan, idén is az 1%-ok gyűjtésével is segítsék gyülekezetünk alapítványát!

Az Építő Kövek Alapítvány adószáma:
18138478-1-13

Református énekek XV.

2016. július 2., szombat este ½ 8
MÜPA Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem

A 370 fős Kárpát-medencei Egyesített Református Kórust 16 meghívott énekkar alkotja. A négy zenei blokk elején egy-egy bibliai ige hangzik el.

Jegyárak: 1990, 2850, 3200, 3990 Ft

REFORMÁTUS
2016. MÁJUS 27-28-29.
ZENEI FESZTIVÁL

Helyszínek:
Bakáts tér – Ráday u. – Kálvin tér – Nemzeti Múzeum

Emlékezés könyvajánlással

Ez év március 28-án hunyt el dr. Pálhegyi Ferenc 81 éves korában Budapesten, aki Sepsiszentgyörgyön született 1935. április 14.-én. Tisztelettel és megbecsüléssel tartjuk emlékezetünkben életét és munkásságát, melyet mély Isten iránti szeretet és hit hatott át.

Gyógypedagógus, pszichológus, a Biblia Házassággondozó Szolgálat vezetője, a Biblia és Család című lap főszerkesztője, a Biblia Szövetség alelnöke is volt.

1999-ben Apáczai Csere János díjjal tüntették ki.

Egyik fontos könyve a „**Házunk népe**" - Harmat Kiadó, 2011 - ami a bibliai házassággondozás és a gyermeknevelés körvonalait tárja elénk. Ebben azt fejti ki, hogy „*A pszichoterápia tüneteket kezel, Isten igéje gyógyít*", és ez életünk minden szakaszára is érvényes.

Másik műve a házasságkötés előtt állóknak ad meggyőző gondolatokat: „**Csakazértis házasság**" címmel (KIA, Bp. 2015). Érdemes jól átolvasni „Az én szüleim és a te szüleid" című fejezetet, bizony sok konfliktustól menthet meg bennünket. Majd idézi Cseri Kálmánt: „*A házasság olyan, mint a csecsemő: rendszeresen tisztába kell tenni és etetni kell.*" Elgondolkodtató! Sőt az is, amit előre nem látunk: „Mit rejt társam úti poggyásza", vagyis ki miben és mennyit változik az együtt töltött időben. Érdekes választ kapunk…..

A házasság témában nehezen veszünk kézbe róla szóló könyvet, ha mégis, bizony sok lelkifurdalásban lehet (lesz) részünk: megkérdezhetjük magunktól, vajon én elég türelmes voltam-e, adtam-e elég odafigyelést, megértést és szeretetet, ismerem-e magamat is eléggé? Vagy pontosan ezért kell ez a könyv?

Szabó Borbála Eszter

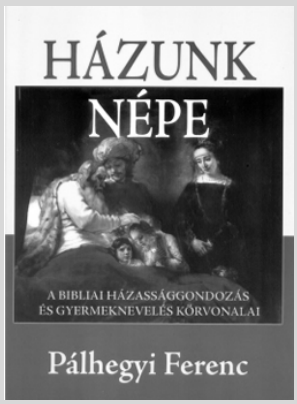

Dunaharaszti Református Templom
Rákóczi út 21.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 30 / 477-5319)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész
Felelős szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Tördelés, grafika: Csáky István
Korrektúra: Mucsi Eszter